

Bilag 3.

Naar 1881 den 23de August, Formiddag Kl. 10 blev Randers Politiret sat paa Thinghuset og betjent af den konstituerede Byfoged Kampmann med Retsvidnerne Hansen og Sverjen. Foretoges Nr. 4/1881. Foranstaaende Sag. Fremlagdes til Følge Skrivelse her fra Kontoret af 20de ds. med paategnet Tilføjelse, hvorefter det er tilkjendegibet Parterne, at Dom vil blive affagt Dags Formiddag Kl. 10.

Klageren mødte og Indklagede Kjær, hvorimod Møller endnu ikke var mødt Kl. 10¹/₄. Derefter blev i Sagen affagt og oplæst saalydende:

Dom:

„Under nærværende Sag paastaar Klageren, exam. jur. Ostenfeld, de Indklagede Arbejdsmand, J. Møller og Spisevært Kjær, begge her af Staden, som have erkjendt at have den 3die Januar d. A. fiskeet med Vaad i Byens Havn, hvor Klageren som Eier af Frienvolds Løvegaard formener at have Eneret til Fiskeri, ansete med klækkelige Bøder for det af dem udøvede ulovlige Fiskeri, det brugte Vaad konfiskeret og de Indklagede tilpligtede at erstatte Værdien af de ved deres ulovlige Virksomhed borttagne Fisk med 10 Kroner samt Sagsmaalets Omkostninger skadesløst. De Indklagede procederer til Friindbøvelse med Tillæg af Sagens Omkostninger.

Ved det Klageren under 12te Marts 1879 meddelte og 3die April s. A. uden Retsanmærkning thinglæste Skjøde paa ovennævnte Løvegaard overdrages ham tillige den dertil hørende Rettighed til Fiskeri i Gudena og Randers Fjord indtil dennes Udløb, ansat til Fiskerihartform 5 Rd. 2 Skp. 2 Jdl., og hedder det herom i Skjødet „at Eneretten til Fiskeri i Gudena saavel i min Besiddelsestid som tidligere er udøvet fra et Punkt, beliggende ca. 3000 Alen ovenfor Løvegaarden indtil Randers Fjord“ og „at Hovedlagefiskeriet i Randers Fjord ifølge Kongeligt Skjøde af 11te November 1684 naar tværs over Fjorden med Opfiskning paa begge Sider samt Midtstrømsfiskeri til Udbyghøi.“ Af Klageren er derhos fremlagt Ekstrakt-Gjenpart af Skjøde af 25de September 1661 fra Frederich III. til Greve Mogens Friis, blandt Andet paa nysnævnte Løvegaard, der kaldet Taarup Ladegaard, hvori denne Eiendom tilskjødes ham „med tilliggende Løvegaard, Fiskeri og Fiskevand udi Randers Fjord og ellers p. p.“ — og findes desangaaende i Skjødet saadan Passus: „Dg skal bemeldte Mogens Friis og hans Arvinger fri og ubehindret til Ewig og upaataalt Eiendom, Nyde og beholde Løvegaarden Ved Taarup Ladegaard. Med alldet Fiskeriet, som os hidindtil fuldt haver, og som vi haver været berettiget til, haade med Vaad drætter og i alle andre Maader, og værre hannem og hans Arvinger fri tilladt at bruge samme Løvegaard og Fiskeri, som en fri Gendell efter Deris Egen tyche og villie, Saa og anrette saa mange Løvegaarde paa Gudden, som dennem lystet, for Deris Egen Grund og Eiendom“.

Af de iøvrigt under Sagen foreliggende Oplysninger, særligt af det hele Indhold af en under Sagen fremlagt og af Justitsraad, Borgmester i Randers Neefmann forfattet Bog om Fiskeriet i Randers Fjord fra 1833, samt særligt fremdeles af Indholdet af en inden Kongesø m. fl. Herreders Ret den 12te December 1797 affagt Dom, hvoraf Udskrift er fremlagt, i en Sag mellem Frienvolds Fiskergaards daværende Eier og nogle Beboere i Aggelhusene, hvorved der tilkjendes denne „Forret til at fiske Midtstrøms eller i Seilbyghet fra bemeldte Løvegaard ned til Udbyghøi“, fremgaar det formentlig, at den Greve Mogens Friis af Kongen tillagte Ret til Fiskeri i Eibens Løb er forstaaet og fortolket derhen, at der tilkommer Frienvolds Løvegaards Eier Eneret til alt Fiskeri i Gudenaens Hovedløb eller Midtstrøm fra et Punkt vest for Randers og til Gudenaens Udløb i Randers Fjord. I det nu efter hele Sagens Natur og den heraf følgende Bestemmelse af Fordringerne til Bevist, denne Fortolkning af Klagerens Fiskerirettigheds Bestaaenhed vil være at lægge til Grund ved Vaadømmelsen, bliver det herefter at undersøge, om det af Indklagede iøvrigt Ansørte kan fritage dem for Ansvar. Naar de i saa Henseende have fremhævet, at Klagerens Eneret ikke strækker sig til Midtstrømmen eller Løbene og Grundene eller Klækkerne, er dette ialtfald efter det foreliggende uden Betydning, al den Stund Havnen utvivlsomt udgjør en Del af Gudenaens Hovedløb, og de Indklagede ikke have